

BONIfakty

Wigilia Parafialna

2

GAZETKA PARAFIALNA

Numer 9 (46)
Grudzień 2023

Do Maryi Panny
na Jasną Górę
przez cały rok

2

Zwyczajni
niezwyčajni
są wśród nas

4

Relikwie

5

Biblioteka poleca

6

Z historii naszej
parafii

6

Wigilia Parafialna

„WIGILIA dla Samotnych w Sali przy kościele św. Bonifacego w Zgorzelcu w sobotę, 23 grudnia 2023 roku g. 12.00 (do 15.00) Radosne spotkanie przy wigilijnym stole oraz paczka świąteczna dla każdego. Zapisy ułatwią przygotowanie (w kancelarii parafialnej lub e-mail: bonifacyzg@wp.pl) , ale może przyjść każdy: z parafii, z miasta i okolic.

Zapraszamy – ksiądz proboszcz z Radą Parafialną i wolontariuszami” – oto treść, którą czytamy na banerze umieszczonym na ogrodzeniu przed Salą spotkań przy naszym kościele.

Od dawna, jak tylko rozpoczęliśmy budowę Sali myśleliśmy o wigilii dla samotnych. I oto staje się faktem. Mam nadzieję, że przeżyjemy niezapomniane chwile... być razem i podzielić się opłatkiem, z tymi, którzy przyjdą, by nikt nie poczuł się samotnym i zapomnianym. Tak nie jest. Szczególnie wtedy, w wigilię i w najbliższych dniach przed i po, w atmosferze narodzenia Jezusa, „małej Miłości, która przyszła na świat”, otwieramy się na drugiego człowieka ze szczególnie gorącym sercem. Jezus Zbawiciel świata przychodzi do każdego, by mu powiedzieć, że nie jest sam i że ma otwartą drogę do nieba, do zbawienia. Wielu się zaangażowało i spontanicznie, całym sercem, włącza się w przygotowania. A jest trochę pracy. Ale to nic – przecież po to by być bliżej siebie, by na miłość Jezusa odpowiedzieć naszą miłością. Ufam, że damy radę, bo to przecież pierwszy raz. Wspomnijcie w modlitwie, by było jak najpiękniej i „po bożemu”

I jeszcze życzenia:

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia i zbliżającego się Nowego Roku 2024 życzę, by nadzieja wciąż była mocna – płynąca od Jezusa z Betlejem i by serca były pełne miłości – od Dzieciątka ze stajenki betlejemskiej oraz zdrowia dla Was i waszych Bliskich, dla każdego – od Świętej Rodziny z Nazaretu.

Pozdrawiam i do zobaczenia na Pasterce lub w Niedzielę Narodzenia Pańskiego

Ks. Maciej Wesołowski, proboszcz

*Pozdrawiam
Ks. Maciej Wesołowski, proboszcz*

Do Maryi Panny na Jasną Górę przez cały rok

Renowacja Misji Świętych to okazja, by odnowić nasze misyjne postanowienia z ubiegłego roku, a także możliwość pogłębienia naszej wiary, poprzez którą jeszcze bardziej umacniamy naszą przyjaźń i więź z Chrystusem. Misja oznacza posłanie (łac. mittere – posyłać). Może dotyczyć posłanej osoby, celu, miejsca, charakteru lub efektu posłania. Ta od dawna znana praktyka religijna Kościoła to rekolekcje, które przeprowadza się, co kilka lat dla całej parafii. Ponad rok temu, w dniach od 15 do 23 października wydarzenie takie miało miejsce w naszej parafii św. Bonifacego. W tym celu przybył do nas z Gdyni, misjonarz i rekolekcjonista, ojciec Kazimierz Głaz. Uroczystości rozpoczęły się (15 października, w sobotę) nabożeństwem różańcowym i procesją pod odnowiony krzyż misyjny. Spośród wielu zapamiętałam Drogę Krzyżową, którą przeszliśmy ulicami naszego miasta. Nauki głoszone przez ojca Kazimierza, codzienne nabożeństwa (m.in. odnowienie

przysiężeń małżeńskich) oraz przyjmowanie sakramentów, jak spowiedzi, Eucharystii itd.... to niezapomniane przeżycia dla każdego z nas. Tego rodzaju rekolacje czy jakiegokolwiek inne to czas wielkiej łaski Boga, która pomaga nam naprawiać i odbudowywać w nas to, co zostało zniszczone przez zaniedbanie i grzech. W naszej parafii odnowienie Misji Świętych odbędzie się w dniach od 17 do 20 grudnia tego roku. Myślę, że w ramach przypomnienia „przyda się” garść istotnych informacji o samym zgromadzeniu, jakim są redemptoryści. Zgromadzenie Najświętszego Odkupiciela (łac. Congregatio Sanctissimi Redemptoris) - założył św. Alfons Maria Liguori. Rzec miała miejsce w 1732 roku w Królestwie Neapolitańskim w celu głoszenia Ewangelii. Idąc za samym Odkupicielem, mieli głosić Ewangelię ubogim: „Posłał mnie głosić Ewangelię ubogim” (Łk 4,18). Zgromadzenie rozwijało się w różnych częściach Europy, a z czasem rozpowszechniło się na cały świat. Redemptoryści stopniowo obejmowali swoją działalnością różne dziedziny apostolskiej działalności zarówno wśród katolików, jak i niechrześcijan i braci odłączonych od Kościoła katolickiego. Bardzo bogatą kartę swojej działalności mają redemptoryści polscy. Ojcowie wędrując „na północ”, w 1787 roku przybyli do Warszawy i osiedlili się przy kościele św. Benona. Obecnie pracują w 24 domach w Polsce. Wyszukują ludzi pozbawionych pomocy duchowej, zwłaszcza ubogich, słabszych zgodnie z przyjętymi przez redemptorystów zasadami. Prócz pracy duszpasterskiej prowadzą także działalność oświatową, charytatywną i wydawniczą.

Dziś swoją misję pełnią w 82 krajach, na sześciu kontynentach. My, zdążając ... Do Maryi Panny na Jasną Górę ... odnajdujemy nieprawdopodobnie ścisły związek Matki Bożej z redemptorystami. Wcześniej wspomniany św. Alfons Liguori obrał Maryję w tytule Niepokalanie Poczętej, jako główną patronkę zgromadzenia. Był on również wielkim czcicielem Niepokalanej Dziewicy i w swojej epoce odważnie bronił nauczania o Niepokalanym Poczęciu. Święty Liguori rozumiał Niepokalane Poczęcie, jako najdoskonalszą Bożą odpowiedź na ówczesnych przeciwników tego faktu. W swoim dziele „Wysławianie Maryi” pisał: ...Bóg jest miłością, przyszedł na ziemię, by rozpaść we wszystkich

sercach ogień Bożej miłości. W żadnym sercu nie rozpałił tak wielkiej miłości jak w sercu swojej Matki. Kościół katolicki 8 grudnia obchodzi uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Prawdę tę ogłosił Pius IX, w 1854 roku (bullą Ineffabilis Deus). Warta uwagi jest

postać bł. Jana Dunska, Szkota żyjącego wcześniej, bo w latach 1266- 1308. Ten błogosławiony zyskał sławę wielkiego filozofa i teologa, nie tylko w zakonie franciszkańskim. Wywodził się, bowiem z Zakonu Braci Mniejszych. Jego rozważania teologiczne były skoncentrowane na Bogu, który jest Miłością. Obok nauki o Bogu w tajemnicy Trójcy Świętej, bł. Jan zwraca uwagę na Matkę Bożą. Dogmatem (wyraża

prawdę wiary, pozostającą niezmienną ze względu na swoją treść) o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny i żarliwą jego obroną, bł. Jan zdobył sobie tytuł doktora maryjnego (doktor marianus). Wspomnienie liturgiczne bł. Jana obchodzone jest w Kościele 8 listopada. Kult Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Polsce znany jest od dawna. Profesorowie Akademii Krakowskiej zobowiązali się pod przysięgą bronić Niepokalanego Poczęcia NMP. Od 1669 r. istnieje w Warszawie przy katedrze Archikonfraternia (arcybractwo) Literacka pod opieką Niepokalanego Poczęcia NMP. Przywilej Niepokalanego Poczęcia jest dla Maryi wyjątkowym darem łaski Bożej, a dla Kościoła – dogmatem wiary.

P.s. Dla chętnych: utwór „Niepokalana” – Boże Granie & Jakub Tomalak (wyk. Gabi Gąsior & Abba Pater).

Urszula Imbierowicz

Zwyczajni niezwyčajni są wśród nas

„Oto Pan Bóg przyjdzie, z rzeszą świętych k'nam przybędzie. Wielka światłość w dzień ów będzie.”

Tak śpiewamy w Adwencie i przygotowujemy się do świąt Narodzenia Pańskiego. O przygotowaniu do tych pięknych Świąt porozmawiam z p. Wojciechem Kornelukiem i jego Mamą p. Teresą Kolasińską – Korneluk.

Jadwiga Sobol – Panie Wojciechu, pan ma wiele wspomnień związanych ze świętami, ale mama zdecydowanie więcej. Wiem, że słuchał pan uważnie tych wspomnień i proszę się nimi z nami podzielić. Proszę również nam przedstawić Mamę.

Wojciech Korneluk – Mama

urodziła się w 1928 roku w Małej Dąbrowce obecnie należącej do Katowic. Szkołę podstawową oraz średnią ukończyła w Opolu. Studia lekarskie odbyła po wojnie na Akademii Medycznej we Wrocławiu. Od 1960 roku pracowała,

jako lekarz w Przychodni Górniczej w Zatoniu. Obecnie jest na emeryturze.

Dawniej przygotowania do świąt Bożego Narodzenia rozpoczynały się w z początkiem grudnia. Rodzice w tajemnicy przed dziećmi przygotowywali skromne prezenty. Dzieci w tym okresie wcześniej rano przed szkołą chodziły do kościoła na Roraty z lampionami przygotowanymi przez siebie. Na św. Łucji dzieci przebierały się i

chodziły po osiedlu górniczym zbierając różne datki: bombony (cukierki), pierniki.

J. S. - A same święta jak wyglądały?

W. K. - Świąta Bożego Narodzenia miały skromną, uroczystą, rodzinną atmosferę. Na stół wigilijny przygotowywano różne potrawy. Była tam siemieniotka z kaszą gryczaną (zupa konopna), kapusta zasmażana, ryba. Przygotowywano choinkę (żywą) przyozdobioną świeczkami, bombkami. Dzieci otrzymywały prezenty. Śpiewano kolędy i oczywiście o północy była

pasterka. W pierwszy i drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia odbywały się rodzinne spotkania w trakcie których podawano gęsinę z dynią, moczke (owoce + specjalny piernik) oraz makielki (mak + bułka moczona + rodzynki). Śpiewano kolędy. Bracia mamy należeli do chóru przy Filharmonii Śląskiej w Katowicach. W tym czasie w Panewnikach Śląskich wystawiana była największa na Śląsku ruchoma szopka bożonarodzeniowa.

J. S. - Jak dzisiaj przeżywanie Państwo święta?

W. K. - Dzisiejsze nasze święta Bożego Narodzenia niewiele różnią się od tych naszych rodziców, dziadków. Może niekiedy nacechowane są większą komercją, zabieganiem. Podobnie w tym szczególnym czasie staramy się spotykać w gronie najbliższych nam osób, rodziny. Staramy się przeżywać je zgodnie ze zwyczajami przekazanymi nam przez naszych rodziców, dziadków. Chcemy, aby ten czas był okresem wyciszenia, zadumy, refleksji.

Korzystając z okazji życzymy wszystkim radosnych, rodzinnych, spokojnych świąt Bożego Narodzenia.

J. S. - Dziękuję za wspomnienia – szczególnie mamie i dołączam się do życzeń.

Relikwie – czym są i na czym polega ich kult?

22 października 2023 r. w naszej parafii nastąpiło doniosłe wydarzenie – do kościoła został uroczystie wprowadzony relikwiarz św. Jana Pawła II. Każdy z nas, choć raz w życiu miał styczność z jakimiś relikwiami, jednakże nie wszyscy kojarzymy, czym takim one są ani też skąd wziął się ich kult. W tym artykule postaramy się przybliżyć temat relikwii i ich kultu.

Słowo "relikwia" pochodzi z języka łacińskiego. „*Reliquium*” oznacza tyle, co „pozostałość”, „spuścizna”, „dziedzictwo”, „ojcowizna”, „pamiątka”. Zatem jeśli weźmiemy pod uwagę kontekst religijny to relikwie to nic innego jak szczątki zmarłych ważnych dla Kościoła katolickiego. Wyróżniamy różne rodzaje relikwii.

Relikwie przechowywane są w specjalnych

opieczutowanych pojemnikach znanych, jako **relikwiarze**, które wykonywane są najczęściej z drogocennych materiałów i mogą przyjmować różne kształty (np. skrzynki, puszki, krzyże). Kult świętych był niestety w historii często wykorzystywany i przytrafiało się, że handlarze sprzedawali fałszywe relikwie, jako prawdziwe. W średniowieczu, handel wszystkim, co miało jakkolwiek związek ze świętym, kwitł w najlepsze. Relikwie zaczęły pełnić rolę talizmanów, które miały ochronić przed chorobą czy innym nieszczęściem, zaś

miasta wręcz rywalizowały ze sobą o to, by mieć jak największą liczbę szczątków świętych osób. Kościół katolicki postanowił w końcu walczyć i pragnął w jakiś sposób ograniczyć handel takimi fałszywymi relikwiami. W związku z tym na soborze laterańskim w 1215 roku ustanowiono, że ważne i prawdziwe są jedynie relikwie zatwierdzone przez papieża. Kult relikwii został oficjalnie zatwierdzony przez Sobór Trydencki (1545-1563 r.), wcześniej był on regulowany przez synody lokalne. W czasach renesansu spotkał się zaś z ostrą krytyką wiernych, ponieważ Kościoły powstałe w wyniku reformacji, odrzucając kult świętych, odrzuciły również kult relikwii. Każda relikwia, której oddaje się cześć musi być zatem potwierdzona świadectwem autentyczności, a jej dokumentacja sygnowana odpowiednim podpisem i przypieczętowana. Prawo kanoniczne stoi na straży tematu relikwii i uznaje za niegodne ich sprzedawanie. Współcześnie Kościół dzieli relikwie na kategorie, zaś do 2017 roku podział relikwii przedstawiał się następująco:

- **Relikwie I stopnia: fragmenty ciał osób świętych i błogosławionych;**
- **Relikwie II stopnia: przedmioty przez nieużywane lub noszone w czasie życia;**
- **Relikwie III stopnia: przedmioty dotykające relikwii pierwszej klasy (zazwyczaj jest to po prostu płótno, w które były zawinięte).**

W 2017 roku Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych podjęła decyzję o zniesieniu relikwii III stopnia. Od tego momentu obowiązuje dwustopniowa klasyfikacja z podziałem na **relikwie wyjątkowe (insignia)** - ciała lub ich znaczne części oraz cała zawartość urny z prochami, które zachowały się po kremacji, a także

relikwie potoczne (non insignia) - małe cząstki ciała lub kości oraz przedmioty używane w ciągu życia przez błogosławionych i świętych.

Nasza parafia posiada kilka relikwiarzy, w których znajdują się następujące relikwie świętych: św. Cecylii, św. Marii de Mattias, św. Siostry Faustyny Kowalskiej, św. Jana Pawła II oraz 2 relikwiarze św. Bonifacego.

Opracowanie własne na podstawie posiadanej wiedzy oraz artykułów na stronach internetowych:

<https://www.franciszkanie.bytom.pl/relikwie-swietych/>

<https://dorzeczy.pl/religia/380383/czym-sa-relikwie-na-czym-polega-kult-relikwii.html>

<https://tchr.us/Po-co-relikwie+551>

<https://eszkola.pl/religia/relikwie-5679.html>

<https://hurtpawel.pl/blog/relikwie-czyli-co-nam-pozostalo-po-swietych-tego-swiate/>

Andrzej i Piotr Lehmann

Biblioteka poleca:

Psalmoterapia – Piotr Kwiatek OFMCap

„Psalmy to wyjątkowe modlitwy. Od tysięcy lat poruszają i przemieniają ludzkie serca. Pomagają trwać przy Bogu w każdych okolicznościach życia. Jest w nich zawarta mądrość, autentyzm, nadzieja, piękno oraz siła, które stają się udziałem tego, kto je czyta. Odkrywają tajemnicę Boga

i sposób Jego działania w sercu ludzkim. Słowo Boże posiada moc uzdrowienia... Ukazuje sens życia pomimo zmienności i przeciwności losu.”

Z historii naszej parafii

Pisanie o historii to próba znalezienia brakujących elementów w mozaice. Udało się już poznać jej wiele elementów. Pamiętamy o pierwszym polskim proboszczu w naszej parafii ks. Stanisławie Rogożu. Obszernie pisaliśmy też o ks. Janie Kozaku. Bardzo niewiele wiemy proboszczu ks. Janie Szyszka. Tyle postaci i zdarzeń próbujemy odnaleźć i ułożyć w naszej parafialnej układance historii.

Oto napisała do nas z Kanady nasza dawna

parafianka Agnieszka Krupska, która podzieliła się wspomnieniami ze swojego dzieciństwa: „Czy jest ktoś jeszcze na parafii kto pamięta księdza Jana Kozaka? Pytam - bo pamiętałby również moją babcię. Mówili na nią „czcigodna pani Domańska” a to, dlatego że przez 30 lat sprzątała kościół św. Bonifacego.”

Ja razem z nią, jako berbecę po kościele wiecznie biegałam. Znałam każdy zakamarek. Wielki pęk kluczy nosiła i wciąż czuje zapach trocin, które rzucaliśmy na podłogę, potem zamiatałyśmy posadzkę, wiadra trocin nosiła kobiecina. Czasami mi się śni kotłownia pod zakrystią, lub ten zegar w kącie zakrystii... nie wiem czy to jeszcze jest. Ten kościół był domem moim, światła autobusów wpadały przez okna w półmroku i było tak kolorowo

i przytulnie.

Babcia kupę przyszłych księży, a wówczas ministrantów i pomocników „wychowywała”, bo ostra była, ale bardzo sprawiedliwa i wyrozumiała. Ot takie było to dzieciństwo. Załączam babci zdjęcie.”

Ten fragment czyjegoś życia, dzieciństwa i wspomnień zostaje zarejestrowany dla potomnych. Ile jeszcze znajdziemy takich elementów naszej historycznej parafialnej układanki?

Wracamy do ogłoszeń z 3 grudnia 1967 roku. Zbliżyła się adwent, wigilia, święta Bożego Narodzenia. „W środę św. Mikołaja. Tradycyjnie Mikołaj przyjdzie w kościele parafialnym do dzieci najmłodszych o godzinie 15.00, do dzieci przedszkolnych starszych o godz. 17.00. Podarki w środę od 13.00 w zakrystii.” Kto pamięta, jak jako dziecko czekał na te podarki??

„Jutro uroczystość św. Barbary patronki górników. Uroczysta Msza św. w intencji wszystkich górników i pracowników kopalni odprawi się o godz. 18.00. Ksiądz arcybiskup udzielił dyspensy od V przykazania kościelnego wszystkim górnikom, pracownikom kopalni i tym, którzy będą uczestniczyć w górniczym święcie BARBÓRKI.”

31 grudnia o godz. 19.00 uroczyste nabożeństwo dziękczynno-błagalne na zakończenie STAREGO ROKU w połączeniu ze sprawozdaniem duszpasterskim i odpowiednią nauką ascetyczną. Umiejmy łączyć radość z doczekania się NOWEGO ROKU z wdzięcznością, jaka należy się Panu Bogu od nas, jako DZIECI BOŻYCH. To też zanim udamy się na zabawy sylwestrowe, czy zejdziemy się w przyjacielskim gronie, by wspólnie się cieszyć i radować przyjdziemy wszyscy do kościoła na godz. 19.00 by podziękować Panu Bogu za wszystkie łaski i dobrodziejstwa, za dary którymi nas w tym roku obdarzał: przeprosić za przewiny i prosić w kornej prośbie błogosławieństwo na NOWY ROK 1968.

Zwracam uwagę na użyte słowa „nauką ascetyczną” czy „prosić w kornej prośbie”

5 grudnia 1965 roku „Dziś rozpoczynają się trzydniowe rekolekcje adwentowe i przygotowanie do oddania całej Parafii w Macierzyńską niewolę N.M. Panny za wolność Kościoła w Polsce.

....Bardzo proszę wszystkich parafian o uczestnictwo w rekolekcjach i spowiedź adwentową. Cała parafia wolna od grzechu, w stanie łaski uświęcającej, oddaje się Matce Bożej.

„W środę 8 grudnia Uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. Maryi Panny, dzień oddania Parafii w macierzyńską niewolę Matki Bożej, dzień modlitw naszej parafii w intencji soboru, **dzień zakończenia II Watykańskiego Soboru Powszechnego**..... Wieczorem szczególnie uroczysta suma z Te Deum za Sobór Powszechny.”

Tym razem „cała parafia wolna od grzechu” modli się na zakończenie II Soboru Watykańskiego i oddaje się w Macierzyńską niewolę N. Maryi Pannie. Tak łączy się historia parafii z historią Kościoła Powszechnego. Tak samo historia Pani Domańskiej wraz z trocinami na posadzce we wspomnieniach jej wnuczki. Szukajmy nadal brakujących elementów naszej historycznej mozaiki. My sami też możemy budować nową historię naszej wspólnoty św. Bonifacego. Może ktoś kiedyś za kilkadziesiąt lat opíše pierwszą „Wigilię dla osób samotnych i bezdomnych” w nowej Sali spotkań. Prośmy Boga, aby do tego czasu nie zabrakło parafian.

Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Bonifacego w Zgorzelcu, ul. E.Plater 9, tel. (75) 775 23 35

Bonifakty

Proboszcz:

ks. Maciej Wesołowski

Ksiądz wikariusz:

ks. Piotr Górka

e-mail: bonifacyzgc@wp.pl

www: bonifacyzgorzelec.pl

**UKŁAD MSZY
ŚWIĘTYCH**

Niedziela:

Godzina 7³⁰ 9³⁰ 11⁰⁰
12³⁰ 18⁰⁰

Dni powszednie:

Godzina 7⁰⁰ 18⁰⁰

**KANCELARIA
PARAFIALNA**

Wtorek Środa Czwartek
9⁰⁰-10⁰⁰, 16⁰⁰-17³⁰

Spowiedź święta

w niedziele pół
godziny przed Mszą
Św. w tygodniu rano
w czasie Mszy Św.
wieczorem pół
godziny przed Mszą
Św. oraz zgodnie
z ogłoszeniami

Redakcja:

Urszula Imbierowicz
Jadwiga Sobol
Jacek Lickindorf
Piotr i Andrzej Lehmann
ks. Maciej Wesołowski

Korektor:

Wiesław Duda